

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, Ngày 13/12/2022

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1096

“NGHE LỜI NHẮC NHỞ NGƯỜI KHÁC NHƯ NHẮC NHỞ CHÍNH MÌNH”

Nếu chúng ta nghe lời nhắc nhở người khác như lời nhắc nhở chính mình thì ngày ngày chúng ta được nhắc nhở, được nâng cao cảnh giới. Chúng ta có lỗi thì chúng ta sửa, nếu chúng ta không có lỗi thì chúng ta cảnh giác. Nếu chúng ta xem như không nghe thấy hoặc nghe nhưng không có sự phản tỉnh thì chúng ta không thể hoàn thiện mình.

Hòa Thượng nói: **“Sở dĩ tôi có chút thành tựu là vì khi tôi nghe lời nhắc nhở người khác thì tôi coi đó là lời nhắc nhở chính mình”**. Người xưa cũng đã nói: **“Hữu tắc cải chi, vô tắc gia miễn”**. Chúng ta có lỗi thì chúng ta sửa lỗi, chúng ta không có lỗi thì chúng ta nhắc nhở chính mình không nên phạm phải những lỗi lầm đó. Thánh Hiền ngày ngày sửa lỗi, hoàn thiện chính mình. Phạm phu chúng ta ngày ngày tạo lỗi. Thánh Hiền nhân không tùy thuận theo tập khí còn chúng ta tùy thuận theo tập khí, theo sở thích của mình.

Phật đã cảnh báo các đệ tử: **“Khi nào các ông là A-la-hán thì các ông hãy tin vào chính mình”**. Nếu chúng ta chưa phải A-la-hán thì khi đủ duyên các tập khí xấu ác **“tham, sân, si, mạn”** vẫn sẽ dậy khởi. Trong Kinh, Phật cũng đã nêu ra nhiều thí dụ, các bậc đại A-la-hán khi ngồi tĩnh tọa, bất tri bất giác thì hàm của các Ngài vẫn nhai vì trong quá khứ các Ngài đã từng làm kiếp trâu bò. Ngài Đại-Ca-Diếp khi nghe tiếng thiên nhạc thì Ngài bất tri, bất giác đứng dậy nhảy theo nhạc. Tập nghiệp rất đáng sợ, những nghiệp này rất vi tế. Thánh Hiền có thể ngày ngày nâng cao cảnh giới vì các Ngài ngày ngày sửa lỗi. Phạm phu chúng ta lui sụt vì chúng ta tùy theo tập khí, phiền não của chính mình.

Có những người đạo cao, đức trọng vẫn mắc lỗi nên chúng ta phải hết sức cảnh giác. Nếu chúng ta không cẩn trọng thì đạo tâm, tín tâm, thậm chí huệ mạng cũng sẽ mất. Hòa Thượng dạy chúng ta: **“Chúng ta nghe lời nhắc nhở người khác như lời nhắc nhở chính mình”**. Chúng ta có lỗi thì chúng ta sửa, chúng ta không có lỗi thì chúng ta nhắc nhở chúng ta

không phạm lỗi đây là nội công phu. Chúng ta niệm Phật, tụng Kinh chỉ là ngoại công phu. Có người đã tụng bộ “**Kinh Pháp Hoa**” hơn 1000 lần, trong hơn 20 năm, họ tổ chức Lễ hoàn Kinh rất trang trọng nhưng họ chưa thể ăn chay, chưa phát tâm độ chúng sanh.

“**Kinh Pháp Hoa**” là Kinh liễu nghĩa Đại Thừa, trong lời tựa khai kinh nói: “**Cho dù tạo tội hơn núi cả chẳng nhọc diệu pháp vài ba hàng**”. Chúng ta chỉ cần tụng vài ba hàng “**Kinh Pháp Hoa**” thì tội cao như núi cũng tiêu hết. Một lần, tôi đến đạo tràng chuyên tụng “**Kinh Pháp Hoa**”, tôi nói: “**Kinh Pháp Hoa là Kinh liễu nghĩa Đại Thừa, chúng ta phải dùng tâm Đại Thừa để tụng. Tâm Đại Thừa là tâm rộng lớn. Chúng ta phải toàn tâm toàn lực vì Phật pháp, vì chúng sanh, vì xã hội phục vụ. Chúng ta dùng tâm này tụng “Kinh Pháp Hoa” thì chúng ta có thể “chẳng nhọc diệu pháp vài ba hàng”. Chúng ta dùng tâm nhỏ bé, tâm “tự tư tự lợi” để tụng thì chúng ta tụng bao nhiêu thì tội vẫn còn nguyên đó!**”. Hàng ngày, chúng ta tụng Kinh, niệm Phật, lễ Phật đó chỉ là hình thức. Chúng ta chưa gặp cảnh nước mắt, nhà tan nên chúng ta tưởng rằng mình đã có công phu nhưng khi chúng ta gặp phải cảnh con mắt, nhà cháy thì chưa chắc chúng ta đã giữ được định tâm.

Hòa Thượng nói: “**Tôi là người học Phật, Thích Ca Mâu Ni Phật là Thầy của tôi. Tôi đọc lời giáo huấn của Phật, tôi làm theo một cách chân thành. Khi tôi đọc Thánh Kinh của Thánh A-la thì Thánh A-la là Thầy tôi. Tôi đọc Kinh Tân Ước, Cựu Ước của Chúa Giê-su, thì chúa Giê-su cũng là Thầy tôi, tôi thật nghe lời và thật làm theo lời dạy của các Ngài**”. Tâm của Hòa Thượng rộng lớn nên Ngài tiếp nhận được những giáo huấn tốt đẹp của người xưa. Chúng ta học hỏi từ lời dạy của Thánh Hiền thì chúng ta có thể nâng cao cảnh giới nội tâm. Chúng ta chỉ chú trọng ở hình thức thì chúng ta không thể chuyển đổi được nội tâm.

Các bậc Tổ Sư Đại Đức ngày ngày “**trì tâm**”. Chúng ta ngày ngày “**trì tướng**”, chúng ta chỉ làm cho dễ coi. Chúng ta tổ chức ngày “**Lễ vía Phật A Di Đà**”, mọi người coi đó là kỳ tích, họ cho rằng họ không thể làm được. Người xưa dạy: “**Chỉ thành cảm thông**”. Chúng ta không làm được vì chúng ta chưa hoàn toàn “**chỉ thành**”. Chúng ta chân thật “**chỉ thành**” thì chúng ta sẽ không gặp chướng ngại. Tổ Sư Ấn Quang nói: “**Kiệt thành tự khả chuyển phạm tâm**”. “**Kiệt thành**” là chúng ta chân thành đến tột đỉnh thì chắc chắn chúng ta sẽ chuyển được tâm phạm. Chúng ta chuyển được tâm phạm thì chúng ta sẽ có tâm của Bồ Tát. Chúng ta sẽ chuyển được việc làm của phạm phu thành việc làm của Bồ Tát. Bồ Tát dụng tâm chắc chắn sẽ không có chướng ngại. Bồ Tát sẽ toàn tâm toàn lực vì chúng sanh. Các Ngài không có ý niệm “**tự tư tự lợi**”, “**danh vọng lợi dưỡng**”, hưởng thụ “**năm dục sáu trần**”, “**tham, sân, si, mạn**”.

Hòa Thượng nói: **“Những lời dạy của các bậc sáng tạo ra các tôn giáo đều giúp tôi có lợi ích. Người xưa nói: “Mở một quyển sách của các bậc Thánh Hiền Nhân ra thì chúng ta liền được lợi ích”.** Chúng ta nghe lời giáo huấn của Thánh Hiền nhưng chúng ta không có lợi ích vì chúng ta không tiếp nhận, chúng ta không coi đó là lời dạy chính mình. Chúng ta cho rằng chúng ta ở cảnh giới cao hơn, những kiến thức đó chỉ cho người sơ học. Chúng ta cho rằng Năm Giới, Mười Thiện là dành cho người sơ căn, sơ trí học còn chúng ta đã tu nhiều năm, chúng ta phải học để vào được cảnh giới Phật. Chúng ta không biết rằng Năm Giới, Mười Thiện là nền tảng của nền tảng, từ phạm phu đến Đẳng Giác Bồ Tát đều phải hành trì.

Hòa Thượng nói: **“Sách Thánh Hiền dạy chúng ta nhân nghĩa, đạo đức. Trong xã hội ngày trước, những điều này đều là những điều bức thiết, mọi người phải tuân thủ, không được vượt qua. Xã hội hiện tại, chúng sanh mê hoặc, điên đảo nên tạo tác vô lượng, vô biên tội nghiệp. Chính chúng ta mờ mịt mà mình không hề hay biết”.** Chúng ta là chúng sanh mê hoặc, điên đảo, chúng ta không biết ngày ngày chúng ta đang tạo nghiệp, đang làm trái với giáo huấn của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học tập đạo đức của Thánh Hiền, giáo huấn của các Ngài giúp chúng ta phát hiện lỗi lầm, giúp chúng ta khai ngộ, thay đổi, tự làm mới”.** Trong **“Đệ Tử Quy”** dạy chúng ta: **“Không sách Thánh bỏ không xem. Che thông minh, hư tâm trí”.** Tôi đã biết câu này từ rất lâu nên tôi không mở Facebook, không tham gia mạng xã hội. Hiện tại, tôi vẫn đọc một chút các trang tin tức nhưng đó cũng là sự ô nhiễm. Khi chúng ta thấy cảnh con cái bất hiếu với Cha Mẹ thì chúng ta vẫn đau lòng. Hòa Thượng nói: **“Tâm chúng ta bình thì thế giới bình. Có người hỏi tôi, thế giới đang xảy ra chuyện gì, tôi nói tôi không biết! Chúng ta biết thì chúng ta cũng không làm được việc gì vậy thì tại sao chúng ta không giữ tâm mình thanh tịnh”.** Tâm chúng ta thanh tịnh thì chúng ta phát ra từ trường tốt, chúng ta làm cho hoàn cảnh sống giảm bớt thiên tai. Tâm chúng ta xao động, bất an thì chúng ta phát ra từ trường không tốt. Hiện tại, từ trường không tốt đã có rất nhiều, từ trường của chúng ta sẽ cộng dồn với các mảng từ trường xấu khác tạo thành thiên tai, bão lũ. Tâm chúng ta bình thì cả thế giới đang bình!

Hòa Thượng nói: **“Chỗ tốt của sách Thánh Hiền là giúp chúng ta nhận biết rõ chính mình, nhận biết rõ được hoàn cảnh sống của chính mình. Chúng ta nhất định phải đọc sách Thánh Hiền”.** Sách Thánh Hiền giúp chúng ta nhận biết được mình từ đâu đến và sẽ đi về đâu. Chúng ta nhận biết rõ hoàn cảnh sống, chúng ta biết rõ thì chúng ta sẽ không oán trời, trách người. Chúng ta sẽ nỗ lực, phấn phát thay đổi, tự làm mới.

Tâm trí chúng ta bị hư hại vì chúng ta đã tiếp nhận quá nhiều sự ô nhiễm. Hàng ngày, thời gian chúng ta đọc sách Thánh Hiền quá ít so với sự ô nhiễm ở bên ngoài. Chúng ta tiếp xúc với giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Thánh Hiền 1 phần, chúng ta tiếp xúc với sự ô nhiễm hàng triệu phần. Chúng ta phải dần đẩy sự ô nhiễm, tăng thời gian tiếp xúc với giáo huấn Thánh Hiền. Một tuần có 170 giờ, chúng ta học 5 buổi trong 10 giờ thì chúng ta đã cảm thấy rất nhiều.

Hòa Thượng nói: “**Nếu chúng ta không đọc sách Thánh Hiền, chúng ta sẽ không biết được chính mình ngu si.**”. Ngày trước, có người hỏi tôi, chẳng lẽ nào Hòa Thượng mắng người ngu si! Hòa Thượng không mắng mà Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta. Chúng ta đọc sách Thánh Hiền thì chúng ta sẽ giác ngộ, sẽ không mê vậ mê thì chúng ta sẽ không tạo nghiệp. Chúng ta mê thì chúng ta sẽ tạo nghiệp. Chúng ta tạo nghiệp chính là chúng ta ngu si!

Ba đường ác là Địa Ngục, Ngạ Quỷ, Súc Sanh rất đáng sợ. Nếu chúng ta đã vào rồi thì rất khó ra. Một ngày trong Địa Ngục bằng 1 năm, 100 năm, 1000 năm, 1 triệu năm ở nhân gian. Thân người đáng quý nhưng ngày ngày chúng ta vẫn tạo nghiệp, chúng ta làm những điều “*Thương thiên bại lý*”. Trên thì trái với đạo Trời, dưới thì trái với “*luân thường đạo lý*”. Hòa Thượng rất từ bi, Ngài nói thẳng, nói thật để chúng ta giác ngộ. Trong Kinh Phật nói, chúng ta là những “**Kẻ đáng thương!**”. Chắc chắn chúng ta sẽ đi vào ba đường ác. Ba đường thiện Trời, Người, A-tu-la chúng ta không có phần. Chúng ta không có phần trở thành Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật. Chúng ta không nhận biết rõ chính mình nên chúng ta hồ đồ tạo tác vô lượng vô biên tội nghiệp.

Những bài học Hòa Thượng dạy chúng ta rất thiết thực. Nếu chúng ta không có những sự nhắc nhở của Ngài thì chúng ta sẽ làm sai mà chúng ta không biết mình sai. Hòa Thượng nhắc chúng ta phải đọc sách Thánh Hiền. Chúng ta phải dành tất cả những thời gian mình có để tư duy, chiêm nghiệm, thực tiễn lời giáo huấn của Thánh Hiền. Chúng ta niệm Phật nhiều nhưng chúng ta “*hữu khẩu, vô tâm*” thì chúng ta giống như người xưa nói: “**Đau mồm rát họng chỉ uống công**”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*